č. 5840.

Obecní samospráva (Slovensko): Dohlédací úřad není podle § 7 odst. 3 fin. novely ob. oprávněn vyloučiti z obecního rozpočtu položku, určenou na odměňování obecních úředníků za zvýšené výkony.

(Nález ze dne 4. září 1926 č. 17.734).

Věc: Město R. proti župnímu výboru ve Zvoleni stran neschválení výdajové položky v rozpočtu obecním.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím ze 6. února 1924 neschválil okr. úřad v R., postupuje podle § 7 odst. 3 obec. fin. novely z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., položku XV./2 zařazenou v rozpočtu městské obce R. v obnosu 12.000 K a určenou pro honorování městských notářů za to, že úřadujíce pro strany dvojjazyčně, konají práce jim nepřislušející, k jejichž zastávání by jinak obec musila míti zvlášť placené úředníky vlastní. Odvolání obce R. proti tomu podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím.

O stížnosti uvážil nss takto:

Již v nál. Boh. 5197 adm. vyslovil nss právní názor, na kterém trvá i v případě daném, že, pokud nejde o doplnění rozpočtu obecního potřebou na veř. plnění obci po zákonu náležející nebo na peněžní platy zakládající se na vykonatelném titulu, je dohlédací úřad podle § 7 odst. 3 ob. fin. nov. č. 329/1921 oprávněn toliko činiti připomínky a event. obec přiměti, aby o nich jednala, nepřísluší mu však právo, aby podle výsledku svého přezkoumávání rozpočet obecní opravoval a upravoval.

Obsahem rozhodnutí prvé stolice nebylo však doplněno rozpočtu městské obce R. vůbec, tím méně ve směrech uvedených v nálezu právě citovaném, nýbrž právě jeho oprava, resp. upravení rozpočtu vyolučením výše zmíněné výdajové položky XV/2. K tomu však podle právního názoru shora uvedeného okr. úřad, jako bezprostřední úřad dohlédací, oprávněn nebyl. Učinil-li tak přes to, překročil tím meze oprávnění jemu podle cit. ustanovení § 7 odst. 3 ob. fin. nov. příslušejícího, a náleželo proto žal. úřadu k odvolání obce rozhodnutí první stolice zrušiti. Žal. úřad však výrok prvé stolice ponechal v platnosti a porušil tak na újmu st-lky zákon.

č. 5841.

Obecní úředníci. — Administrativní řízení (Podk. Rus): Předpis § 23 vl. nař. č. 171/1923 o přejímání úředníků a zřízenců měst Užhorodu a Mukačeva neodporuje zákonu.

(Nález ze dne 4. září 1926 č. 17.735).

Věc: František J. v Užhorodě proti ministerstvu vnitra v Praze stran potvrzení v úřadu městského pokladníka.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: V sezení správní komise hl. města Užhorodu z 12. října 1922 byl st-l na podkladě konkursu z 5. září 1922 jednohlasně zvolen měst. pokladníkem v IX. hodn. tř. Výnosem civ. správy Podk. Rusi z 15. prosince 1922 byl pak v zastávání této služby potvrzen. Jeho žádosti o potvrzení podle § 23 nař. ze 7. srpna 1923 č. 171 Sb. žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost především namítá neplatnost vl. nař. č. 171/1923, o něž se nař. rozhodnutí opírá, dovolávajíc se zdejšího nálezu Boh. 3922 adm. a dovozujíc, že ve smyslu § 3 ústavní listiny jest Podk. Rusi zabezpečena autonomie a že nebyla vláda oprávněna, aby župní a obecní zřízení, platné pro Slov., nařízením rozšířila i na Podk. Rus.

Tomuto názoru nebylo lze přisvědčiti. Dovolaný nález pouze vyslovil, že §§ 11 a 13 vl. nař. č. 171/23 nejsou kryty zákonem, netýká se však § 23, na němž jest nař. rozhodnutí založeno. Vl. nař. č. 171/23 se opírá nejenom o § 3 odst. 8 úst. listiny, nýbrž také o § 16 zák. z 31. března 1920 č. 233 Sb., který ustanovuje, že působnost tohoto zákona může býti nařízením rozšířena prozatím až do další úpravy zcela nebo z části na území Podk. Rusi. Byla tedy vláda — jako orgán dle §§ 31 a 34 úst. listiny k vydávání nařízení nepochybně příslušný — oprávněna tohoto zákonného zmocnění použíti. Vl. nař. č. 171/23 má tudíž v uvedeném zákonném ustanovení oporu potud, pokud se nařízením tím působnost zákona č. 233/20 rozšiřuje zcela nebo z části na Podk. Rus. Ustanovení § 23 odst. 4 resp. §§ů 18—20 nařízení toho, na nichž žal. úřad své rozhodnutí založil, svým obsahem shodují se s předpisy §§ 13 resp. 5—7 zák. č. 233/20 a jestliže tedy vláda platnost předpisů těch §em 23 odst. 4 nař. č. 171/23 rozšířila na úředníky a zřízence města Užhorodu (a Mukačeva), nevybočila tím z mezí onoho zákonného zmocnění. Pokud pak stížnost v dalším tvrdí, že zákon č. 233/20 odporuje ústavě, dlužno poukázati k nál. Boh. 1097 adm., ve kterém vysloven byl právní názor, že rozhodovati o tom, zda nějaký zákon republiky čsl. se příčí ústavě, jest výlučně příslušný ústavní soud a že každý zákonný předpis dlužno pokládati za ústavní, dokud jej ústavní soud neprohlásil za protiústavní, a nález o tom nebyl uveřejněn ve sbírce zákonů a nařízení. — — — —

č. 5842.

Váleční poškozenci: * Ustanovení § 25 lit. a) zák. z 25. ledna 1922 č. 39 Sb. o požitcích válečných poškozenců nezakládá pro sourozence právního nároku na přiznání důchodu.

(Nález ze dne 4. září 1926 č. 18.032).

Prejudikatura: Boh. 5447 adm.

Věc: Terezie J-ová v Č. (adv. Dr. Ferd. Pfeifer z Liberce) proti ministerstvu sociální péče (min. m. taj. Dr. Vojt. Elsnic) stran důchodu sourozence.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.